

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 98/34/EF**av 22. juni 1998****om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A, 213 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådskonferansen 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter⁽⁴⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør direktivet konsolideres.
- 2) Det indre marked utgjør et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital er sikret. Forbudet mot kvantitative restriksjoner på varebytte og mot tiltak med tilsvarende virkning er ett av Fællesskapets grunnleggende prinsipper.
- 3) For at det indre marked skal kunne virke tilfredsstillende, bør det sørges for best mulig gjennomslipplighet med hensyn til de nasjonale tiltak for utarbeiding av standarder og tekniske forskrifter.
- 4) Handelshindringer som skyldes tekniske forskrifter for produkter kan bare tillates når de er nødvendige for å

oppfylle vesentlige krav og har en målsetning av allmenn interesse, som de er den viktigste garantien for.

- 5) Kommisjonen må ha de nødvendige opplysninger til rådighet før den vedtar tekniske bestemmelser. Derfor må de medlemsstater som i henhold til traktatens artikkel 5 skal lette Kommisjonens oppgave, underrette den om sine planer når det gjelder tekniske forskrifter.
- 6) På samme måte skal alle medlemsstater informeres om de tekniske forskrifter som en av dem har planer om.
- 7) Formålet med det indre marked er å skape forhold som styrker foretaks konkurransevne. For at foretak bedre skal kunne utnytte fordelene ved dette markedet, kreves det mer informasjon. Det er derfor nødvendig å gi markedsdeltakerne en mulighet til å gi sin vurdering av virkningene av de nasjonale tekniske forskrifter som er foreslått av andre medlemsstater, ved regelmessig offentliggjøring av titlene på de meldte forslagene, samt ved en endring av bestemmelsene om fortrolig behandling av forslagene.
- 8) Av hensyn til rettssikkerheten, bør medlemsstatene offentliggjøre det forhold at en nasjonal teknisk forskrift har blitt vedtatt i samsvar med formalitetene i dette direktiv.
- 9) Med hensyn til tekniske forskrifter for produkter, vil tiltak som skal sikre at markedet virker tilfredsstillende eller bidra til å utvikle det, særlig innebære bedre gjennomslipplighet med hensyn til de nasjonale hensikter, samt en utvidelse av kriteriene og vilkårene for å vurdere den virkning forslag til forskrifter kan få på markedet.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 204 av 21.7.199, s. 37, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 146/1999 av 5. november 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 78 av 12.3.1997, s. 4.

(2) EFT C 133 av 28.4.1997, s. 5.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 17. september 1997 (EFT C 304 av 6.10.1997, s. 79), Rådets felles holdning av 23. februar 1998 (EFT C 110 av 8.4.1998, s. 1) og europaparlamentsvedtak av 30. april 1998 (EFT C 152 av 18.5.1998). Rådsbeslutning av 28. mai 1998).

(4) EFT L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 96/139/EF (EFT L 32 av 10.2.1996, s. 31).

- 10) På bakgrunn av dette er det viktig å vurdere alle de krav som er fastsatt for et produkt, og å ta hensyn til utviklingen i nasjonal praksis for forskrifter om produkter.
- 11) Foruten tekniske spesifikasjoner, kan krav som vedrører et produkts livssyklus etter dets markedsføring, påvirke det frie varebytte og skape hindringer for at det indre marked skal virke tilfredsstillende.
- 12) Det er behov for å klargjøre begrepet «tekniske forskrifter som det faktisk er påbudt å overholde». Bestemmelser der offentlige myndigheter henviser til tekniske spesifikasjoner eller andre krav, eller oppfordrer til overholdelse av disse, samt bestemmelser om produkter der de offentlige myndigheter medvirker i allmennhetens interesse, fører særlig til at nevnte spesifikasjoner og krav blir gitt en mer bindende verdi enn den de normalt ville hatt på grunn av sin private opprinnelse.
- 13) Kommisjonen og medlemsstatene må også få tilstrekkelig tid til å foreslå endringer i det planlagte tiltaket for å fjerne eller redusere de hindringer for det frie varebytte som tiltaket kan føre til.
- 14) Vedkommende medlemsstat bør ta hensyn til slike forslag til endringer ved utarbeidingen av den endelige teksten til det planlagte tiltaket.
- 15) Det indre marked innebærer, særlig der medlemsstatene ikke kan gjennomføre prinsippet om gjensidig anerkjennelse, at Kommisjonen vedtar eller foreslår vedtakelse av bindende fellesskapsrettsakter. Det er innført en særlig midlertidig stillstandsperiode for å unngå at vedtakelse av nasjonale tiltak er til hinder for Rådets eller Kommisjonens vedtakelse av bindende fellesskapsrettsakter på samme område.
- 16) Den berørte medlemsstat skal i henhold til de generelle forpliktelser i traktatens artikkel 5 utsette gjennomføringen av det planlagte tiltak lenge nok til at det enten kan foretas en felles granskning av de foreslåtte endringer, eller utarbeides forslag til en bindende rettsakt fra Rådet eller vedtas en bindende rettsakt fra Kommisjonen. De frister som ble fastsatt i avtalen av 28. mai 1969 mellom representantene for medlemsstatenes regjeringer, samlet i Rådet, om stillstand og informasjonen til Kommisjonen⁽¹⁾, endret ved avtalen av 5. mars 1973⁽²⁾, har vist seg å være utilstrekkelige i de nevnte tilfeller, og det bør derfor fastsettes lengre frister.
- 17) Stillstandsklausulen og informasjonen til Kommisjonen som står i ovennevnte avtale av 28. mai 1969, skal fortsatt gjelde for produktene underlagt denne rutinen, og som ikke omfattes av dette direktiv.
- 18) Med henblikk på å lette Rådets vedtakelse av fellesskapstiltak, bør også medlemsstatene avstå fra å vedta tekniske forskrifter når Rådet har vedtatt en felles holdning til et forslag fra Kommisjonen om samme emne.
- 19) Nasjonale tekniske standarder kan i praksis ha samme virkning på det frie varebytte som tekniske forskrifter.
- 20) Det synes derfor nødvendig å sikre at Kommisjonen informeres om forslag til standarder på samme måte som den informeres om tekniske forskrifter. I henhold til traktatens artikkel 213 kan Kommisjonen, innenfor de rammer og på de vilkår som Rådet har fastsatt i samsvar med traktatens bestemmelser, innhente alle opplysninger og foreta all nødvendig kontroll for å utføre de oppgaver den er pålagt.
- 21) Det er også nødvendig at medlemsstatene og standardiseringsorganene blir underrettet om standarder som planlegges av standardiseringsorganene i de andre medlemsstatene.
- 22) Systematisk melding er bare nødvendig for nye standardiseringsemner, og bare så langt behandlingen av disse emnene på nasjonalt plan kan føre til ulikheter i de nasjonale standarder, som dermed kan virke forstyrrende på markedet. Enhver melding eller senere underretning om utviklingen i det nasjonale arbeidet, må avhenge av den interesse som er vist for slikt arbeid av dem som tidligere har blitt underrettet om et nytt emne.
- 23) Kommisjonen må imidlertid ha mulighet til å anmode om å bli underrettet om de nasjonale standardiseringsprogrammer i sin helhet eller om deler av dem, for å kunne foreta undersøkelser om utviklingen i standardiseringen i bestemte økonomiske sektorer.
- 24) Det europeiske standardiseringssystem må organiseres av og for de berørte parter, og må baseres på sammenheng, gjennomsiktighet, åpenhet, enighet, uavhengighet i forhold til særlige interesser, effektivitet og beslutninger tatt på grunnlag av nasjonal representasjon.
- 25) Standardiseringsprosessen i Fellesskapet må bygge på grunnleggende rettigheter for de nasjonale standardiseringsorganer, f.eks. muligheten til å rekvirere forslag til standarder, få kjennskap til tiltak som er truffet som følge av de innsendte kommentarer, bli tatt med i det nasjonale standardiseringsarbeidet eller anmode om at det utarbeides europeiske standarder til erstatning av de nasjonale. Det er opp til medlemsstatene å treffe de nødvendige tiltak innenfor sitt myndighetsområde for å

(1) EFT C 76 av 17.6.1969, s. 9.

(2) EFT C 9 av 15.3.1973, s. 3.

sikre at deres standardiseringsorganer tar hensyn til disse rettighetene.

- 26) Bestemmelsene om stillstand for de nasjonale standardiseringsorganer når en europeisk standard utarbeides, må bringes på linje med de aktuelle bestemmelser som vedtas av standardiseringsorganene innenfor rammen av de europeiske standardiseringsorganer.
- 27) Det bør opprettes en fast komité hvis medlemmer skal oppnevnes av medlemsstatene, og som skal ha til oppgave å bistå Kommissjonen med å granske forslag til nasjonale standarder og å samarbeide med den i dens bestrebelser for å redusere de mulige hindringer de kan skape for det frie varebytte.
- 28) Den faste komiteen bør rådspørres om forslag til anmodninger om forskrifter omhandlet i dette direktiv.
- 29) Dette direktiv må ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding av direktivene nevnt i vedlegg III del B –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I dette direktiv menes med:

- 1) «produkt»: alle industriprodukter og landbruksprodukter, herunder fiskerivarer,
  - 2) «teknisk spesifikasjon»: spesifikasjon i et dokument som fastsetter hvilke krav det skal stilles til et produkts egenskaper, f.eks. med hensyn til kvalitetsnivå, yteevne, sikkerhet eller dimensjoner, herunder de spesifikasjoner som er aktuelle for produktet når det gjelder varebetegnelse, terminologi, symboler, prøving og prøvingsmetoder, pakking, merking og etikettering, samt framgangsmåter for samsvarsvurdering.
- Termen «teknisk spesifikasjon» dekker dessuten produksjonsmetoder og -prosesser i forbindelse med landbruksvarer i henhold til traktatens artikkel 38 nr. 1, produkter beregnet på konsum og fôrvarer, samt legemidler som definert i artikkel 1 i rådsdirektiv 65/65/EØF⁽¹⁾, og produksjonsmetoder og -prosesser i forbindelse med øvrige produkter når de har innvirkning på produktenes egenskaper,
- 3) «annet krav»: krav som ikke er en teknisk spesifikasjon, pålagt et produkt særlig av hensyn til forbrukervern og miljøvern, og som vedrører dets livssyklus etter markedsføring, f.eks. vilkår for bruk, resirkulering,

gjenbruk eller disponering når disse vilkårene kan påvirke produktets sammensetning eller egenskaper eller omsetningen av det i betydelig grad,

- 4) «standard»: teknisk spesifikasjon som er godkjent av et anerkjent standardiseringsorgan for gjentatt eller stadig anvendelse, likevel slik at det ikke er obligatorisk å følge den, og som kommer inn under en av følgende kategorier:
  - internasjonal standard: standard som er vedtatt av en internasjonal standardiseringsorganisasjon og som er stilt til rådighet for offentligheten,
  - europeisk standard: standard som er vedtatt av et europeisk standardiseringsorgan og som er stilt til rådighet for offentligheten,
  - nasjonal standard: standard som er vedtatt av et nasjonalt standardiseringsorgan og som er stilt til rådighet for offentligheten,
- 5) «standardiseringsprogram»: arbeidsprogram som er utarbeidet av et anerkjent standardiseringsorgan og som regner opp de emner som omfattes av standardiseringsarbeid,
- 6) «forslag til standard»: dokument som inneholder teksten til tekniske spesifikasjoner for et bestemt emne som planlegges vedtatt i samsvar med den nasjonale standardiseringsrutine, slik det framstår etter det forberedende arbeid og etter å ha vært sendt rundt for offentlig gransking eller kritikk,
- 7) «europeisk standardiseringsorgan»: organ nevnt i vedlegg I,
- 8) «nasjonalt standardiseringsorgan»: organ nevnt i vedlegg II,
- 9) «teknisk forskrift»: teknisk spesifikasjon eller annet krav, herunder de relevante administrative bestemmelser som det er påbudt å overholde, rettslig eller faktisk, ved markedsføring eller bruk i en medlemsstat eller i en større del av denne stat, samt medlemsstatenes lover og forskrifter om forbud mot produksjon, import, markedsføring eller bruk av et produkt, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 10.

De tekniske forskrifter som det er påbudt å overholde omfatter særlig:

- en medlemsstats lover eller forskrifter som enten henviser til tekniske spesifikasjoner eller andre krav, eller til fagkodekser eller kodekser for god praksis, som igjen henviser til tekniske spesifikasjoner eller andre krav, og overholdelse av disse antas å sikre samsvar med de krav som er fastsatt i nevnte lover eller forskrifter,

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 65/65/EØF av 26. januar 1965 om tilnærming av lover og forskrifter om farmasøytiske spesialpreparater (EFT 22 av 9.2.1965, s. 369). Direktivet sist endret ved direktiv 93/39/EØF (EFT L 214 av 24.8.1993, s. 22).

- frivillige avtaler der de offentlige myndigheter er avtalepart og som i allmennhetens interesse tar sikte på å overholde tekniske spesifikasjoner eller andre krav, bortsett fra anbudsgrunnlag ved offentlige innkjøp,
- tekniske spesifikasjoner eller andre krav som er knyttet til skattemessige eller finansielle tiltak som påvirker forbruket av produkter ved å oppmuntre til overholdelse av disse tekniske spesifikasjonene eller andre krav; tekniske spesifikasjoner eller krav knyttet til nasjonale trykkesystemer, er ikke omfattet.

Dette omfatter tekniske forskrifter som er fastsatt av myndigheter utpekt av medlemsstatene og som er oppført på en liste, som skal utarbeides av Kommissjonen innen 1. juli 1995, innenfor rammen av komiteen nevnt i artikkel 5.

Listen skal endres etter samme framgangsmåte,

- 10) «forslag til teknisk forskrift»: teksten i en teknisk spesifikasjon eller et annet krav, herunder administrative bestemmelser, utformet i den hensikt å fastsette den som teknisk forskrift, eller for i siste instans å få den fastsatt som teknisk forskrift, og denne teksten er på et forberedende stadium, eller det kan fremdeles gjøres vesentlige endringer i den.

Dette direktiv får ikke anvendelse på de tiltak som medlemsstatene anser som nødvendige innenfor rammen av traktaten for å sikre vern av personer, særlig arbeidstakere, når produkter blir brukt, forutsatt at slike tiltak ikke berører produktene.

Artikkel 2

1. Kommissjonen og standardiseringsorganene nevnt i vedlegg I og II skal underrettes om de nye emner der de nasjonale organer nevnt i vedlegg II har besluttet å fastsette eller endre en standard ved å oppføre dem i sine standardiseringsprogrammer, med mindre det dreier seg om en identisk eller ekvivalent gjengivelse av en internasjonal eller europeisk standard.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal særlig angi om den berørte standard:
  - vil bli en ikke ekvivalent gjengivelse av en internasjonal standard,
  - vil bli en ny nasjonal standard, eller
  - vil utgjøre en endring av en nasjonal standard.

Etter å ha rådspurt komiteen nevnt i artikkel 5, kan Kommissjonen utarbeide regler for en samlet presentasjon av disse opplysningene, samt en plan og kriterier for presentasjonen av disse opplysningene for å lette vurderingen av dem.

3. Kommissjonen kan anmode om å bli underrettet om standardiseringsprogrammene i sin helhet eller om deler av dem.

Den skal stille disse opplysningene til rådighet for medlemsstatene i en form som gjør det mulig å vurdere og sammenligne de ulike programmene.

4. Kommissjonen skal om nødvendig endre vedlegg II på grunnlag av medlemsstatenes underretninger.

5. Rådet skal, etter forslag fra Kommissjonen, treffe beslutning om enhver endring av vedlegg I.

Artikkel 3

Standardiseringsorganene nevnt i vedlegg I og II samt Kommissjonen skal på anmodning motta alle forslag til standarder. De berørte organer skal holde dem underrettet om oppfølgingen av de eventuelle kommentarer de har avgitt med hensyn til disse forslagene.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at deres standardiseringsorganer:
  - oversender opplysninger i samsvar med artikkel 2 og 3,
  - offentliggjør forslagene til standarder på en slik måte at det også kan innhentes kommentarer fra parter som er etablert i andre medlemsstater,
  - gir de øvrige organer som er nevnt i vedlegg II rett til å delta passivt eller aktivt (ved å sende en observatør) i det planlagte arbeide,
  - ikke motsetter seg at et standardiseringsemne i deres arbeidsprogram blir drøftet på europeisk plan etter regler fastsatt av de europeiske standardiseringsorganer, og ikke iverksetter tiltak som kan skade et vedtak med hensyn til dette.
2. Medlemsstater skal særlig avstå fra enhver form for anerkjennelse, godkjenning eller henvisningsmessig bruk av en nasjonal standard som er vedtatt i strid med artikkel 2 og 3 samt nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 5

Det skal opprettes en fast komité som skal bestå av representanter oppnevnt av medlemsstatene, og som kan søke bistand fra eksperter eller rådgivere; komiteen skal ledes av en representant for Kommissjonen.

Komiteen skal fastsette sin forretningsorden.

Artikkel 6

1. Komiteen skal minst to ganger hvert år møtes med representanter for standardiseringsorganene nevnt i vedlegg I og II.

2. Kommissjonen skal framlegge for komiteen en rapport om gjennomføringen og anvendelsen av rutinene nevnt i dette direktiv samt forslag med sikte på å fjerne eksisterende eller forventede handelshindringer.

3. Komiteen skal ta stilling til meldingene og forslagene nevnt i nr. 2 og kan i denne forbindelse særlig foreslå for Kommissjonen at den:

- anmoder de europeiske standardiseringsorganer om å utarbeide en europeisk standard innen en gitt frist,
- eventuelt sørger for at de berørte medlemsstater først kommer innbyrdes til enighet om hensiktsmessige tiltak for å unngå faren for handelshindringer,
- treffer alle nødvendige tiltak,
- fastslår på hvilke områder det vil være nødvendig med harmonisering, og i tilfelle påtar seg den nødvendige harmonisering i en gitt sektor.

4. Kommissjonen skal rådspørre komiteen:

- a) før det gjøres noen endringer i listene i vedlegg I og II (artikkel 2 nr. 1),
- b) når den utarbeider regler for en samlet presentasjon av opplysninger, og plan og kriterier for presentasjon av standardiseringsprogrammene (artikkel 2 nr. 2),
- c) når den skal velge den praktiske ordning for iverksetting av informasjonsutvekslingen som er fastsatt i dette direktiv, og eventuelle endringer i ordningen,
- d) når den gransker hvordan ordningen opprettet ved dette direktiv har fungert,
- e) i forbindelse med søknadene til standardiseringsorganene nevnt i nr. 3 første strekpunkt.

5. Komiteen kan rådspørre Kommissjonen om alle foreløpige forslag til teknisk forskrift som Kommissjonen har mottatt.

6. Alle spørsmål om gjennomføringen av dette direktiv kan framlegges for komiteen på anmodning fra formannen eller en medlemsstat.

7. Komiteens drøftinger og de opplysninger som skal framlegges for den, skal være fortrolige.

Forutsatt at de nødvendige forholdsregler er tatt, kan likevel komiteen og de nasjonale myndigheter rådspørre fysiske eller juridiske personer, herunder personer i den private sektor, for å få en sakkyndig uttalelse.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at deres standardiseringsorganer under utarbeidingen av den europeiske standard nevnt i artikkel 6 nr. 3 første strekpunkt, eller etter at den er godkjent, ikke treffer tiltak som kan skade den planlagte harmonisering, og særlig at de på det aktuelle område ikke offentliggjør en ny eller endret nasjonal standard som ikke fullt ut er i samsvar med en eksisterende europeisk standard.

2. Nr. 1 skal ikke gjelde arbeid som standardiseringsorganer har utført på anmodning fra offentlige myndigheter for å utarbeide tekniske spesifikasjoner, eller en standard for bestemte produkter med det formål å fastsette en teknisk forskrift for slike produkter.

Medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 8 nr. 1 oversende alle slike anmodninger som nevnt i foregående ledd til Kommissjonen som utkast til tekniske forskrifter, og angi grunnene for å innføre dem.

Artikkel 8

1. Med forbehold for artikkel 10, skal medlemsstatene umiddelbart oversende Kommissjonen alle forslag til tekniske forskrifter, unntatt når en slik teknisk forskrift bare er en uavkortet gjengivelse av en internasjonal eller europeisk standard, der det i så fall er tilstrekkelig med opplysninger om den aktuelle standard. De skal også gi Kommissjonen en kort melding om grunnene til at det er nødvendig å innføre en slik teknisk forskrift, dersom dette ikke allerede framgår av forslaget.

Medlemsstatene skal om nødvendig samtidig oversende teksten til de lover og forskrifter som hovedsakelig og direkte ligger til grunn, dersom det er nødvendig å kjenne en slik tekst for å kunne vurdere rekkevidden av forslaget til teknisk

forskrift, dersom den ikke har blitt oversendt i en tidligere melding.

Medlemsstatene skal oversende en ny melding på de ovennevnte vilkår dersom de foretar vesentlige endringer i forslaget til forskrift, som fører til en endring av virkeområdet, en avkorting av den opprinnelig fastsatte tidsplan for gjennomføringen, en tilføyelse av spesifikasjoner eller krav, eller en innstrammning av disse.

Dersom et forslag til teknisk forskrift særlig tar sikte på å begrense markedsføringen eller anvendelsen av et kjemisk stoff, preparat eller produkt av hensyn til folkehelsen eller vern av forbrukerne eller miljøet, skal medlemsstatene dessuten oversende et sammendrag av, eller henvisninger til, de relevante opplysninger om det aktuelle stoff, preparat eller produkt og om kjente erstatningsprodukter som finnes på markedet, i det omfang disse opplysningene er tilgjengelige, og angi hvilke virkninger tiltaket forventes å ha på folkehelsen, vernet av forbrukerne og miljøet, sammen med en risikovurdering, som der det er hensiktsmessig foretas i samsvar med de generelle prinsippene for risikovurdering av kjemiske stoffer som er nevnt i artikkel 10 nr. 4 i rådsforordning (EØF) nr. 793/93⁽¹⁾ når det gjelder et eksisterende stoff, eller i artikkel 3 nr. 2 i rådsdirektiv 67/548/EØF⁽²⁾ når det gjelder et nytt stoff.

Kommisjonen skal umiddelbart underrette de øvrige medlemsstatene om forslaget til teknisk forskrift og alle andre dokumenter som den har fått tilsendt. Den kan også framlegge forslaget til uttalelse for komiteen nevnt i artikkel 5, og om nødvendig, for den kompetente komité på det aktuelle området.

Med hensyn til tekniske spesifikasjoner eller andre krav nevnt i artikkel 1 nr. 9 annet ledd tredje strekpunkt, kan Kommisjonens eller medlemsstatenes utførlige kommentarer eller uttalelser bare berøre det aspekt som eventuelt utgjør en handelshindring, og ikke tiltakets skattemessige eller finansielle aspekter.

2. Kommisjonen og medlemsstatene kan gi kommentarer til den medlemsstat som har framlagt et forslag til tekniske forskrifter, og medlemsstaten skal, så langt det er mulig, ta hensyn til dem i den videre forberedelse av forskriftene.

3. Medlemsstatene skal omgående oversende Kommisjonen den endelige teksten til en teknisk forskrift.

4. Opplysninger gitt i henhold til denne artikkel skal ikke være fortrolige, med mindre medlemsstaten som har gitt melding uttrykkelig anmoder om det. Enhver slik anmodning skal være begrunnet.

I tilfeller der en slik anmodning framsettes, kan komiteen nevnt i artikkel 5 og de nasjonale myndigheter, forutsatt at de nødvendige forholdsregler er tatt, søke en sakkyndig uttalelse fra fysiske eller juridiske personer i den private sektor.

5. Når et forslag til teknisk forskrift utgjør en del av et tiltak som på forslagsstadiet skal oversendes i henhold til andre fællesskapsrettsakter, kan medlemsstatene oversende meldingen nevnt i nr. 1 i henhold til den andre rettsakten, forutsatt at de formelt angir at nevnte melding også skal gjelde i henhold til dette direktiv.

Dersom Kommisjonen ikke reagerer på et forslag til teknisk forskrift innenfor rammen av dette direktiv, skal dette ikke berøre andre beslutninger som måtte treffes innenfor rammen av andre fællesskapsrettsakter.

Artikkel 9

1. Medlemsstatene skal utsette vedtakelsen av et forslag til teknisk forskrift i tre måneder fra dagen Kommisjonen mottar meldingen nevnt i artikkel 8 nr. 1.

2. Medlemsstatene skal utsette:

- vedtakelsen av et forslag til teknisk forskrift i form av en frivillig avtale, som fastlagt i artikkel 1 nr. 9 annet ledd annet strekpunkt, i fire måneder,
- med forbehold for nr. 3, 4 og 5, vedtakelsen av alle andre forslag til tekniske forskrifter, i seks måneder,

regnet fra den dato Kommisjonen mottar meldingen nevnt i artikkel 8 nr. 1, dersom Kommisjonen eller en annen medlemsstat innen tre måneder etter denne dato avgir en utførlig uttalelse om at det planlagte tiltak kan skape hindringer for det frie varebytte innenfor det indre marked.

Den berørte medlemsstat skal avlegge rapport til Kommisjonen om hvordan den har til hensikt å følge opp slike utførlige uttalelser. Kommisjonen skal kommentere oppfølgingen.

3. Medlemsstatene skal utsette vedtakelsen av et forslag til teknisk forskrift i 12 måneder regnet fra dagen Kommisjonen mottar meldingen nevnt i artikkel 8 nr. 1, dersom Kommisjonen innen tre måneder etter denne dato gjør kjent at den har til hensikt å foreslå eller vedta et direktiv eller en forordning eller gjøre et vedtak om dette i samsvar med traktatens artikkel 189.

4. Medlemsstatene skal utsette vedtakelse av et forslag til teknisk forskrift i 12 måneder regnet fra dagen Kommisjonen mottar meldingen nevnt i artikkel 8 nr. 1, dersom Kommisjonen innen tre måneder etter denne dato gjør kjent at den har fastslått at forslaget til teknisk forskrift gjelder et emne

⁽¹⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 793/93 av 23. mars 1993 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer (EFT L 84 av 5.4.1993, s. 1).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT 196 av 16.8.1967, s. 1). Direktivet endret ved direktiv 92/32/EØF (EFT L 154 av 5.6.1992, s. 1).

som omfattes av et forslag til direktiv, forordning eller vedtak som er forelagt Rådet i samsvar med traktatens artikkel 189.

5. Dersom Rådet fastsetter en felles holdning i stillstandsperioden nevnt i nr. 3 og 4, skal denne perioden forlenges til 18 måneder, med forbehold for artikkel 9 nr. 6.

6. Forpliktelsene nevnt i nr. 3, 4 og 5 skal opphøre:

- når Kommisjonen meddeler medlemsstatene at den ikke lenger har til hensikt å foreslå eller vedta en bindende fellesskapsrettsakt,
- når Kommisjonen meddeler medlemsstatene at den trekker sitt forslag eller utkast tilbake, eller
- når Kommisjonen eller Rådet har vedtatt en bindende fellesskapsrettsakt.

7. Nr. 1-5 får ikke anvendelse når en medlemsstat av presserende årsaker som skyldes en alvorlig og uforutsigbar situasjon, i forbindelse med vern av menneskers eller dyrs helse, vern av plantelivet eller opprettholdelse av sikkerheten, må forberede tekniske forskrifter på meget kort varsel for å vedta og innføre dem umiddelbart, uten at konsultasjon er mulig. Medlemsstaten skal i meldingen nevnt i artikkel 8, angi grunnene som gjør den hurtige innføring av de aktuelle tiltakene nødvendig. Kommisjonen skal uttale seg om meldingen så snart som mulig. Den skal treffe egnede tiltak i tilfeller der denne framgangsmåten blir misbrukt. Kommisjonen skal holde Europaparlamentet underrettet.

Artikkel 10

1. Artikkel 8 og 9 får ikke anvendelse på medlemsstatenes lover og forskrifter eller på frivillige avtaler, dersom medlemsstatene dermed:

- oppfyller bindende fellesskapsrettsakter som fører til vedtakelse av tekniske spesifikasjoner,
- oppfyller forpliktelser som følger av en internasjonal avtale som fører til vedtakelse av felles spesifikasjoner i Fellesskapet,
- anvender beskyttelsesklausuler som er fastsatt i bindende fellesskapsrettsakter,
- anvender artikkel 8 nr. 1 i rådsdirektiv 92/59/EØF⁽¹⁾,
- begrenser seg til å fullbyrde en dom avsagt av De europeiske fellesskaps domstol,

- begrenser seg til å endre en teknisk forskrift i henhold til artikkel 1 nr. 9 i dette direktiv, på anmodning fra Kommisjonen, med henblikk på å fjerne en handelshindring.

2. Artikkel 9 får ikke anvendelse på medlemsstatenes lover og forskrifter som tar sikte på forbud mot produksjon, forutsatt at de ikke hindrer det frie varebytte.

3. Artikkel 9 nr. 3-6 får ikke anvendelse på de frivillige avtaler som er nevnt i artikkel 1 nr. 9 annet ledd annet strekpunkt.

4. Artikkel 9 får ikke anvendelse på de tekniske spesifikasjoner eller andre krav nevnt i artikkel 1 nr. 9 annet ledd tredje strekpunkt.

Artikkel 11

Komisjonen skal hvert annet år framlegge rapport for Europaparlamentet, Rådet og Den økonomiske og sosiale komité om resultatene av anvendelsen av dette direktiv. Lister over standardiseringsarbeidet som de europeiske standardiseringsorganer er blitt pålagt i henhold til dette direktiv, samt statistikker over de meldinger som er mottatt, skal offentliggjøres en gang per år i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 12

Tekniske forskrifter skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal henvises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 13

1. Direktivene og vedtakene oppført i vedlegg III del A oppheves, med forbehold for medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for gjennomføring oppført i vedlegg III del B.

2. Henvisninger til de opphevede direktivene og vedtakene skal gjelde som henvisninger til dette direktiv, og skal leses i henhold til sammenligningstabellen oppført i vedlegg IV.

Artikkel 14

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

(¹) Rådsdirektiv 92/59/EØF av 29. juni 1992 om alminnelig produktsikkerhet (EFT L 228 av 11.8.1992, s. 24).

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Luxembourg, 22. juni 1998.

For Europaparlamentet

J.M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

J. CUNNINGHAM

Formann

VEDLEGG I

EUROPEISKE STANDARDISERINGSORGANER

CEN

Den europeiske standardiseringsorganisasjon

CENELEC

Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjoner

---

*VEDLEGG II***NASJONALE STANDARDISERINGSORGANER**

1. BELGIA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie

CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANMARK

DS
Dansk Standard

NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. TYSKLAND

DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.

DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. HELLAS

ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPANIA

AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANKRIKE

AFNOR
Association française de normalisation

UTE
Union technique de l'électricité – Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRLAND

NSAI
National Standards Authority of Ireland

ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITALIA

UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione

CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI og CEI har i samarbeid med Istituto Superiore delle Poste e Telecomunicazioni og Ministero dell'Industria overlatt arbeidet innen rammen av ETSI til CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. LUXEMBOURG

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. NEDERLAND

NNI

Nederlands Normalisatie instituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. ØSTERRIKE

ON

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGAL

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. DET FORENTE KONGERIKE

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. FINLAND

SFS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. SVERIGE

SIS

Standardiseringsen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringsen

VEDLEGG III

DEL A

OPPHEVEDE DIREKTIVER OG VEDTAK*(nevnt i artikkel 13)*

Rådsdirektiv 83/189/EØF og dets senere endringer:

Rådsdirektiv 88/182/EØF

Kommisjonsvedtak 90/230/EØF

Kommisjonsvedtak 92/400/EØF

Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/10/EF

Kommisjonsvedtak 96/139/EF

DEL B

LISTE OVER FRISTER FOR GJENNOMFØRING I NASJONAL RETT*(nevnt i artikkel 13)*

Direktiv	Siste frist for gjennomføring
83/189/EØF (EFT L 109 av 26.4.1983, s. 8)	31.3.1984
88/182/EØF (EFT L 81 av 26.3.1988, s. 75)	1.1.1989
94/10/EF (EFT L 100 av 19.4.1994, s. 30)	1.7.1995

*VEDLEGG IV***SAMMENLIGNINGSTABELL**

Direktiv 83/189/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
—	Artikkel 13
—	Artikkel 14
—	Artikkel 15
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II	Vedlegg II
—	Vedlegg III
—	Vedlegg IV